

Grünberg Herman És A Felesége

Ez a kép Vancouverben készült 1960-ban. Az édesapám, Grünberg Herman van rajta a mostohaanyámmal, Matilddal. 12-13 éves voltam, amikor édesanyám meghalt. Amikor 14 éves voltam, apám újra megnősült, elvett egy elég vallásos nőt, az kezdett engem inkább a vallásra nevelni. Matild özvegyasszony volt, két gyermeke volt, Rosner Rózsa és Rosner László. Matild vezette a háztartást. Neki volt egy fehérnemű-varrodája, amikor még egyedül volt a két gyerekkel, és aztán is folytatta ezt. Voltak gazdagabb zsidók, akik a lányuknak komoly staffirungot csináltattak. És neki voltak hímzőasszonyai vidéken, és ő kiadta ezeket a hímzéseket. Gyönyörűeket csináltak. Apukám, Matild és Rózsa a ruhagyűjtő században voltak a zsidó gimnáziumban. [A ruhagyűjtő századként ismert zsidókból álló században a munkások német felügyelet alatt a német hadsereg ruházatának javításával foglalkoztak. A ruhagyűjtő század mintegy 1500-2000 férfit, nőt és gyermeket számlált. A század székhelye először a Zsidó Hitközség épületében, a Síp utca 12-ben volt, majd 1944 decembere után áthelyezték az Abonyi utcai Zsidó Gimnázium épületébe. -- A szerk.] Apukámnak volt egy vidéki háza itt Pest közelében, Gyömrőn. Ez egy nagyon szép családi ház volt, apa és Matild építették. A háború előtt tavasztól őszig mindig kinn voltak. Amikor a háború után kiderült, hogy apukámék nem tudnak bemenni a régi lakásba, mert a lépcsőház is leszakadt, betették őket valami társbérletbe, az apám azt mondta, hogy dehogy megyek én társbérletbe, hát van énnekem egy vidéki házam, akkor megyek oda lakni. Gyömrőn volt egy szép kis zsidó templom, apám oda járt. Minden reggel tfilinben imádkozott. A mama [Matild] az apámmal együtt kiment Kanadába 1957-ben vagy 1958-ban. Jóban voltunk Matilddal, én őnála kinn voltam Vancouverban. És úgy zokogott, mikor eljöttem, mert tudtuk, hogy többet nem látjuk egymást. Apukám az 1970-es években halt meg, Matild meg egy pár évvel ezelőtt. Majdnem száz évet élt.